

Rodopis Zilvarů ze Silberštejna (podle Šimona Hüttela trutnovského kronikáře).

Knížka Rodopis Zilvarů ze Silberštejna zpracovaná trutnovským malířem a významným kronikářem **Šimonem Hüttele** v 90. letech 16. století, je uložena v Umělecko průmyslovém muzeu Praha označena číslem 11906.

Šimon Hüttel věnoval v letech 1593 tento rodopis Adamu Zilvarovi ze Silberštejna na Třebňouševsi a Žírči, jakož i jeho dědicům. V současné době však není známo, zda originál ještě existuje a kde se nalézá. Rodopis uložený v muzeu je opisem uvedeného originálu pořízený od konce 90. let 16. století do roku 1602, který opsal a zpracoval Salomon Wenczky. I v tomto případě se jedná o vysoce kvalitní a historicky významné dílo.

Tato rodopisná kniha je složena ze dvou částí. První část je označena čísly 1 – 12 a pojednává o rodu Jiřího z Logu a Altendorfu, na Kynšperku a Smidarech, který se oženil s Kateřinou, druhou dcerou Kryštofa Zilvara ze Silberštejna – Zilvarštejna a Pilníkova na Vlčicích. Druhá část označena rovněž dalšími čísly 1 – 100, pojednává o celém rodu Zilvarů ze Silberštejna - Zilvarštejna a Pilníkova, počínaje Wolfem Ulstadtem - Silberem – Zilvarem, od 11. století. Kniha obsahuje jak, písemné údaje ve staroněmčině, tak řadu vyobrazených erbů Zilvarů a rodu jejich manželek.

Hlavní osobnosti při publikaci tohoto díla, byl v letech 1923 v Praze **Dr. Anton Blaschke**. Uvedl hlavní údaje obsahu rodopisu a zpracoval je v němčině. Vytištění tohoto díla zajistila Univerzitní knihovna Praha za řízení pana profesora Bačkovského v knížce o 18 stránkách formátu A-5. Nápis na obalu knížky zní: „**Simon Hüttel's Stammbuch der Silber von Silberstein**, věnovaný autorem r.1593 Adamovi Silberovi-Zilvarovi ze Silberštejna na Třebňouševsi a Žírči. Přepis Dr.Ant.Blaschka 1923“.

Dále se na publikaci rodopisu podíleli:

- Jaroslav Zilvar z Náchoda, který zpracoval v roce 1960 kopie a popis erbů uvedených v rodopisu a jeho hodnocení.
- Jaroslav Jirásek a jeho syn Luděk z Trutnova, zpracováním překladu z němčiny do češtiny první části díla Antona Blaschkeho a zveřejněním v Nezávislém informačním zpravodaji památkové péče „Zvon“, v roce 1990.
- Oldřich Ullrich ze Sezemic, zpracoval v roce 2004 překlad druhé části díla Antona Blaschkeho z němčiny do češtiny a popis jednotlivých erbů uvedených v rodopisu.

Uvedená díla uvádím v následujících opisech jako součást celého přehledu o Rodopisu Zilvarů ze Silberštejna a Pilníkova.

Znění předmluvy k Hütteleovu rodopisu, od Jaroslava Zilvara z Náchoda.

„V této knize jsou reprodukce erbů členů rodu Silberů - Zilvarů ze Silberštejna a Pilníkova s číslovanými popisy /blasonováním/ jednotlivých znaků, které namaloval v II. pol. 16. století trutnovský malíř a kronikář Šimon Hüttel /nar.1530, zemřel brzy po 1601/ ve svém památném rodopise, (STAM BUCH des Edlen Silber Stanb der Edlen gestrengen Heren Silber von Sielberstejn und Pilnikau, Heren suf Wiltschits und Schurtz tec.), který věnoval r.1593 Adamu Silberovi ze Silberštejna a Pilníkova na Třebňouševsi a Žírči /Adam zemřel 15.2.1597/. Tento obsáhlý rodopis, ovšem jen v opise, je uložen ve sbírkách Umělecko-průmyslového muzea v Praze pod číslem 11906.

Erbovou část předchází článek Dr. Antonína Blaschky, který je výňatkem textové části Hütteleova rodopisu doplněného kronikářem Šalamounem Wenczkym. Erbová i textová část

zavedeného rodopisu jsou reprodukcemi i opisy Hüttelova originálu, který zatím nebyl nalezen. Pro koho byl opis rodopisu Wenczkym r. 1602 správněji podle kronik pořízen, není známo.

V textové části není obsaženo celé znění kronikálních zápisů od r.999 do r.1602, nýbrž především část legendární a pak dodatky až do r.1622, které nejsou úplně a které nadto vykazují jisté nedostatky.

Genealogický sled tohoto rodu je popsán přesněji v jiném opise textové části Hüttelova rodopisu.

Šimon Hüttel, neznalý heraldiky, zašel se svými erby do doby, kdy heraldika nebyla ještě známá, takže jeho znaky možno pokládat v nejstarší části za výtvar jeho ničím nepodložených představ stejně jako jeho textovou část o původu tohoto rodu. Jeho vyprávění o prapředcích rodu, shrnuté do zvláštního vývodu, nutno pokládat za legendu, i když lze připustit, že v jeho vyprávění žijí jisté vzpomínky na dávnou minulost, jako např. Odkud k nám Silberové v době kolonizace přišli a podobně.

Hüttel maloval štíty erbů ve slohu své doby, t.j. buď štíty slohu vrcholné renesance, nebo nastupujícího baroka. Předlohou pro malování erbů pro všechny členy rodu mu nebyly ani znaky zemřelých ani žijících Zilvarů z blízkých Vlčic, ale jedině znak i jeho provedení z okenního terče žirečského zámku, v němž sídlil Adam Silber-Zilvar ze Silberštejna a Pilníkova a pro něhož vlastně Hüttel rodopis psal. Prozrazuje to především postavení klínu na erbu zmíněného zde Adama Silbera. Avšak i tak mají jeho znaky historickou cenu, stejně jako jeho rodopis, který je v mnohém směru vzácným pramenem informací.

V závěru erbové části je neúplný článek Richarda Millera „Das Stadtbild von Trautenau im 16.Jahrhundert“, který není součástí rodopisu, ale pouhým doplněním volné stránky.

V Náchodě dne 1. prosince 1960“.

První část díla Antona Blaschka, přeložená z němčiny do češtiny od Jaroslava a Lud'ka Jiráska, zveřejněná v díle ZVON.

Anton Blaschka:

Šimona Hüttela „Rodopis Zilvar ze Silberštejna“

(Šimon Hüttel's Štambuch der Silber von Silberstein, von Anton Blaschke, in Jahrbuch des Deutschen Riesenberigsvereines /Sitz Hohenelbe/ für das Jahr 1923, s.43-59).

„Našla se malá knížka, která na jedné straně rozšiřuje počet prací Trutnovského kronikáře Šimona Hüttela a na druhé straně nám dává zprávu o posledních Zilvarech v době, kdy Hüttel navždy odložil pero.

Knížku jsem našel na výstavě knih Umělecko-průmyslového muzea v Praze, Sanytrová ulice, naproti Rudolfinu (Parlamentu). Nese značku Ms 11906. Knížka byla rozevřená v místě, kde bylo napsáno:

„ Kniha o původu šlechtice Zilvara, rodopis šlechtických a statečných pánů Zilvaru ze Silberštejna a Pilníkova, pánů na Vlčicích a Žirči etc. Tuto rodovou knihu psal zprvu ctihodný a vysoce učený pan Kašpar Girik, svého času děkan v Trutnově a ten ji odkázal počestnému Baltazaru Hüttelovi, vedle jiných starých písemností o panství Trutnov, kde stará kniha přešla dědictvím na počestného a uměnilovného Šimona Hüttela, malíře v Trutnově. Který potom s velkou námahou shromáždil a popsal příchod a děje tohoto šlechtického rodu, připsal a věnoval J.M. šlechtnému a urozenému Adamovi Zilvarovi ze Silberštejna na Třebnouševsi a Žirči. Dále jeho dědicům a předal roku 1593 po Kristu, našemu spasiteli.“

„Toto je přepsáno podle původní předlohy, avšak některé letopočty jsou upřesněny podle kronik 19. března Anno 1602 Salomon Wenczky.

Jedná se o ozdobný svazeček se zlatou ořízkou, která září jako nová. Písmo je až ke stati „Anno 1598 jisté, krásných tahů a je psáno, jak je s hora uvedeno, rukou Salomona Wenczkyho, inkoust má krásně tmavou barvu.

Na papíře první jakosti vidíme různé vodoznaky. Často se opakuje znak města Trutnova s drakem, dále čtvrcený štít v prvním a čtvrtém poli s korunou, ve druhém poli s gryfem a ve třetím poli s prasátkem, jindy vodoznak s obrazem klíčníka Petra. Papír s vodoznakem prasátka přepisuje znalec, pan vrchní finanční rada F. Zuman z Prahy papírně ve Svídnici, papír, na kterém se ve velké části nachází původní zápis Schlesingerem vydané I. Hüttelovy kroniky, pochází podle něho nikoliv z Trutnova, nýbrž podle pana Zumana patří Petrova značka výrobkům papírny v kladském městečku Reinerz. Papír se znakem draka je samozřejmě vyroben v Trutnově. Původ papíru, na kterém vidíme dvě zkřížená hornická kladívka, není ještě bezpečně určen. Všechny tyto vodoznaky pocházejí z doby kolem roku 1600 a lze je doložit na aktech ministerstva vnitra v Praze. Za povšimnutí stojí i to, že pozemkové knihy z Horní Brusnice a Olejnice, uložené v pražském zemském archivu, mají vodoznak s postavou Petra. Tyto knihy pocházejí z přelomu 16. a 17. století.

To co před námi leží je soudobý opis. Příští výzkum musí ještě ukázat, zda se původní spis zachoval. Pro koho však byl opis pořízen? Možná nám o tom poví víc úvod na prvních stránkách této knížky:

„Pravdivá a původní zpráva o čestných činech šlechtického rodu a křesťanském odchodu šlechtného a urozeného rytíře a pána Jiřího z Logu a Altendorfu, na Kynšperku a Smidarech.“ Také červená kožená vazba s mosaznými rohy chráněnými knoflíky a s vrchní mosaznou sponou na sepnutí má kromě jiného na přední desce zlatě ražená písmena G.L.V.A. (Georg Lonau von Altendorf). Jiří Log z Altendorfu (+ 1595 se po druhé oženil s Kateřinou, dcerou Kryštofa Zilvar ze Silberštejna a na Vlčicích. Styl jakým jsou líčeny „udatné činy“ Jiřího Loga se nápadně liší od těch, které jsou vlastní Zilvarovu rodopisu.

Pro úplnost chci ještě dodat, že rozměr knižních desek je 21x17 cm, listy však jsou seříznuty na míru 20x15,5 cm. Popsané a erby pokreslené listy Logova dílu byly dodatečně očíslovány 1-12, stejně byl pohotovým pokračovatelem očíslován i Zilvaruv Rodopis od 1-100, další čtyři popsané listy však očíslovány nejsou. Také čisté listy na začátku a mezi textem a erby nejsou počítány.

L. Schlesinger se ve svém úvodu k vydání Trutnovské kroniky o této Hüttelově práci nezmiňuje. Prožíváme zde opět případ, kdy vystavený předmět zůstal nepovšimnut.

V Zilvarově Rodopise potřásáme rukou našemu starému známému, trutnovskému malířskému mistru Šimonovi Hüttelovi. To je celý Hüttel. Co sám zažil, zaznamenává krátce a barvitě, tone však ve vyšperkování dob dávno minulých.

Stejně jako v jeho tzv. II. kronice, začíná historie Trutnovska rokem 999 křesťanského letopočtu, tak bere tento rok i za počátek dějin šlechtického rodu Zilvarů. Praotcem rodu je Wolf Ulstadt z Cách na Rýně. V podstatě je toto pojetí obsaženo i v již zmíněné II. Hüttelově kronice. W. Hiecke o tom psal v časopise „Das Riesengebirge in Wort und Bild“ (Krkonoše slovem i obrazem) rok. 1889, sešit 1. Tam otištěný text poslední kapitoly článku „Kdo postavil zámeček Brechstein nebo Silberstein“ na jednom opisu z roku 1654 ukazuje překvapující schodu se zprávou v Rodopise uspořádání, výrazech i v podrobnostech.

Hiecke některé zápisy upřesnil; náš text z roku 1602 potvrzuje domněnku, že Břečtejn nemá svůj název od „von grosen Berck, blicbt Winter und Sommer grün“ (od velké hory, která zůstává v zimě i v létě zelená), ale od výrazu pro „Efeu“ (břečťan). A skutečně čteme v rodopise „von dem Grase Brzez, blicbt Sommer und Winter grün“ (od trávy břech, ... zůstává v létě i v zimě zelená).

V Rodopise však nalézáme i úředně a střízlivě vylíčený dvorný a láskyplný vztah Wolfa Ulstadta k Anně z Bünau, jeho pozdější manželce.

Poslyšme tedy Hüttela:

Po narození Krista v roce 1053, když bylo mladému pánovi Wolfovi Ulstadtovi 18 let, rozhodl se, že procestuje Čechy a Slezsko a odjel tedy od svého otce z Cách přímo do Prahy v Čechách.

Když uslyšel a viděl, kolik je na dvoře 19. českého knížete Břetislava příležitosti, že kníže má český dvůr a naproti tomu česká kněžna, princezna Jitka neboli Brigita, dcera císaře Jindřicha III., že udržuje úplně německý dvůr, dal se mladý pan Wolf Ulstadt do služeb na německém knížecím dvoře.

Sepsal supliku princezně pěkným kancelářským písmem a uvedl v ní, že pochází z dobré šlechtické rodiny, rodem z Cách, že umí čtyři řeči slovem i písmem: němčinu, latinu, italštinu a řečtinu, že navštívil mnoho národů a dlouho na moři pobýval. Svou supliku vložil do krásné umělecky zdobené kazety ze samých drahokamů, kterou zhotovil jeho pan otec a dal mu ji na cestu. Tato krásná kazeta byla odhadnuta na nejméně 100 zlatých korun. Tato krásná kazeta byla zhotovena z perleti a dalších vzácných drahokamů. Wolf Ulstadt tuto kazetu přinesl a daroval kněžně, neboť on a jeho milovaný pan otec, jeho rod a všichni v jeho vlasti žijící jsou poddanými otce její knížecí milosti, císaře Jindřicha III. Při té příležitosti předal s velkou poklonou princezně i sou supliku. Všichni bez výjimky obdivovali jeho ctnost, krásné a dvorské chování. Princezna sklonila hlavu a řekla, že na supliku brzy odpoví.

Princezna si nechala přečíst prosbu mladého pana Wolfa Ulstadta, slíbila mu, že pro něho v co nejkratší době zaopatří službu, dodala také, že její milost je takovým uměleckým dílem velmi potěšena, a že tento knížecí dar s díky přijímá, avšak s tím, že jej stejnou hodnotou oplatí.

Mladý pan Wolf Ulstadt byl tedy přijat s poctami na německém dvoře, neboť byl velmi hezký, choval se čestně, tiše, cudně mravně a zdvořile, každému prokazoval úctu, takže mu byli všichni na českém i německém dvoře nakloněni, zvláště pro jeho znalost uměleckého písma a řeči.

Dlouhé rozpravy měla s panem Wolfem Ulstadtem zvláště princezna; ta mu vypravovala, jak ji její milovaný pan a kníže Břetislav unesl z kláštera v Řezně do Čech, jak utišila válku svého milovaného pana otce, císaře Jindřicha a jiné okolnosti. Pak po nějaké době řekla panu Wolfovi Ulstadtovi, že její manžel, kníže Břetislav, je synem jedné české selky, jeho děd Andres Bosna byl českým sedlákem a matka knížete, Božena, která zemřela před rokem, je pochována v Boleslavi. Princezna také řekla: „Wolfe Ulstadte, když nebudeš mít v kanceláři nic důležitého na práci, přijď někdy mezi jídlem do dámských komnat a zahraj nám na harfu a loutnu, to ti může být jen ku prospěchu“. Pan Wolf Ulstadt se hluboce uklonil její knížecí milosti k službám. „Ano to je tvá povinnost“, a usmívajíc se chystala se odejít.

Mladá hraběnka, slečna Anna, opuštěný sirotek po hraběti Rudolfovi z Bünau, byla dána princezně na výchovu a zaopatření. Tato slečna, jdouc za princeznou, laškovala s mladým panem Ulstadtem. Hbitě odběhla do zadu a štípla jej do pravého ucha. On se lekl a zčervenal v obličejí jako růže, sklonil se před ní a ustoupil zpět. Několik slečen to vidělo; tajemně se usmívaly a byly rády, že mají za harfenistu tak krásného jinocha se sněhobílými kučeravými vlasy, který vypadá jako panna.

Wolf Ulstadt byl raněn amorovým šípem lásky ke slečně Anně z Bünau. Byl pilný v psaní v kanceláři, ve dne i v noci. Po chvilkách psal svým krásným písmem pěkné průpovědky a žalmy pro princezniny dvorní dámy, které o to často v jejich komnatách žádaly. Hraběnce Anně věnoval modlitbu z 18. žalmu:

Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo, Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade! Brzy porozuměla modlitbě mladého pana Ulstadta a věnovala mu krásný kapesníček. Vyměnili si několik zamilovaných pohledů, celý rok vše tajili, takže o jejich lásce nikdo nevěděl. Za čas se na ně usmálo štěstí a oni mohli zveřejnit svou vzájemnou lásku.

Slečna Anna z Bünau padla mladému panu Wolfovi Ulstadtovi kolem krku a řekla: „Můj milovaný Wolfe, oddávám se ti tělem i duši, chci pařit jen tobě a nikomu jinému!“ A líbala ho na tváře. „Ano“, pravil on „jsem rozený šlechtic ze starého dobrého rodu, ale nejsem roven vašemu vysokému šlechtickému stavu. Je-li to však vůle Boží, abych se stal manželem Vaši milosti, staniž se tak, nikdo milejší mi na rozum nepřichází.“ Podal ji ruku, zasnoubili se a vzájemně si vyměnili snubní prsteny. Kdy bude svatba však ještě nevěděli. S přátelským obětím se rozloučili.

Poté koupil Wolf Ulstadt krásnou šicí soupravu, na víčko nechal jemně a čistě vymalovat svých osm rodových znaků a štítů. Soupravu věnoval hraběnce Anně z Bünau.

Zanedlouho potom, když dvorní dámy tuto skříňku uviděly v princezniných komnatách, sdělily to princezně. Ta poručila hraběnce, aby ji tuto truhličku ukázala. Hraběnka zčervenala, rychle šla a přinesla malou skříňku, ze které vyčníval zlatý klíček. Princezna truhličku radostně otevřela a s obdivem prohlížela všech osm erbů pana Wolfa Ulstadta. Na čtyřech z nich byla přilbice s korunou. Na to princezna pravila: „Chválíme vše, co je čestné. Je jisté, že dvorní sluha našich milostí Ulstadt, je ze starého šlechtického rodu. Slečnu Annu z Bünau mu dáme, jestli věnuje našim knížecím milostem tuto skříňku“ dodala a smála se.

Hraběnka Anna padla na kolena, zvedla ruce a stydlivě a s obavami řekla: „Všemohoucí a nejmilostivější pani. Jestliže chce Vaše milost přijmout tuto skříňku jako dar od chudé hraběnky, bude to pro mne velkou ctí.“ Princezna řekla: „Neodmítáme Váš dar, který máte od šlechtného milence. Vaše věc dobře skončí, nejvíce však záleží na rozhodnutí knížete.“

Slečna Anna z Bünau často slýchala v dámských pokojích jméno svého milovaného pana Ulstadta, ale vždy jen v dobrém. Mladý pan Ulstadt se držel ve službě u dvora hrdě a čestně.

Již první den své vlády vydal Spytihněv, Břetislavův starší syn, který převzal Čechy po smrti svého otce, smutný příkaz, že všichni Němci, mladí i staří, musí pod ztrátou hrdla do tří dnů opustit Čechy. Také svou milou paní matku, princeznu Juditu (Jitku), vyhnal z Čech.

Tu nastal mezi Němci žijícími v Čechách pláč a bída. Každý utíkal, jak mohl, aby se co nejdříve dostal ze země. Sebrali peníze a šatstvo, co nemohli unést, museli zde nechat na místě.

Pan Wolf Ulstadt si ve spěchu, ale ve vší vážnosti vyprosil odchod ze služby a zřekl se svého úřadu kancelářského písaře, vše v nebezpečí života, stejně jako ostatní Němci.

Princezna ho prosila s utrápeným bledým obličejem, aby s její knížecí milostí odjel do Německa, neboť chce opět do kláštera, ze kterého ji kníže Břetislav unesl. Pan Wolf viděl velikou hrůzu a strach z hrozného Spytihněvova mandátu a nechtěl již déle zůstat ve službách, ale svým útekem z Čech do Vratislavi chtěl zachránit vlastní život. Když však uslyšel, že JM princezna by chtěla na jistém místě, rozhodl se že ve službách JM poslušně zůstane. Žádná z princezniných dvorních dam nevěděla, co se bude dít. Princezna darovala panu Wolfovi Ulstadtovi 200 dukátů platu a krásný zlatý náramek na památku jejich setkání. Dvorní dámy mu věnovaly krásné šátečky. Slečna Anna z Bünau ho vyprovodila ze sálu. Tam se mu vrhla kolem krku, laskala, líbala ho a prosila, aby ji neopouštěl. Dala mu na cestu 90 červených uherských zlatých a psaníčko do ruky. On ji darovat krásnou modlitební knížečku, ve které byly popsány a namalovány erby a tituly jeho prarodičů a složil ji přísahu, že pokud bude mít jeho modlitební a erbovní knížečku, bude s ní i jeho srdce.

Ach Bože! Loučení! Loučení přináší bolest.

500 dukátů, které Wolf Ulstadt získal svou službou u dvora, uložil do jezdecké brašny, šaty do vaku a připravil svého koně na cestu. Protože se na svém rychlém útěku nechtěl zdržovat nakládáním a odvážením, vše ostatní ve spěchu rozdal. Pan Wolf Ulstadt nasedl na svého koně na hradním nádvoří. Princezna shlížela se svými dvorními dámami se shora a řekla: „Jděte pane Wolfe, jak vás milovala milostivá slečna Anna z Bünau, tak pro vás pláče. Chceme vám ji dát. Odvezte ji s sebou pryč!“.

Pan Wolf seskočil s koně, padl k nohám JM a řekl: „Nejvznešenější princezno, moje nejmilostivější paní! Poctí-li mne Bůh a VM nejmilostivěji slečnou Annou, hraběnkou z Bünau, není mi nic milejšího na světě, nežli tento šlechtyný dar.“ Nato princezna odpověděla, že jelikož je to vůle Boží, je to i její vůle. Tu se sklonil pan Wolf Ulstadt a uctivě děkoval za nabízený čestný a vysoký dar, znovu všem požehnal, zvláště princezně, vyskočil na svého koně, obrátil kříž k princezně a řekl pro sebe: „Boží požehnání buď s námi oběma, tak se můžeme radostně rozejít“ a rychle ve jménu Božím odtud urychleně odjížděl.

Mladý pan Wolf Ulstadt odjížděl rychle pryč, vezl s sebou svou dobře okovanou kuši, ve které byl napnut šíp, jak bylo tenkrát zvykem, tříhranný jezdecký palcát a oštěp.

Když byl nedaleko Nového Trutnova, podkal 50 horníků. Se svými ženami a dětmi plakali a nařikali, nevěděli co počít a pravili, že jsou ochotni sami kutat v dolech za suchý chleba, ale že budou mít větší jistotu, když budou mít svého pána.

Pan Wolf Ulstadt se dal obměkčit jejich nouzi a nářky a usmívajíc se, pravil: Ano milí havíři, jestli chcete pro mne pracovat do doby, než vás Bůh obdaří zlatými a stříbrnými rudami, pouze za chleba, dám vám jej a pošlu vás do vysokých a divokých Krkonoš hledat a kutat rudy.“

Za devět dní přinesli horníci panu Wolfovi lesknoucí se valoun stříbra z Krkonoš, z míst, kde se do dnes říká Stříbrný důl, podle zdejšího dolu. V tom dole horníci našli žílu na prst silnou. Chvála Bohu! Velká radost zavládla na lenním hradu i v Novém Trutnově.

Pan Wolf Ulstadt prosil trutnovského purkrabího, pana Albrechta Trautenberka, aby všechny prchající pronásledované Němce přijal a osadil jimi mnohé pusté vsi na panství trutnovském a žacléřském. Tak se také stalo. Tehdy přišlo mnoho německého lidu a pusté vsi byly znovu vystavěny. Pan Wolf Ulstadt očekával velký výnos ze svého podílu na nalezené jámě. Rozhodl se vybudovat v Novém Trutnově kostely, školy a špitál a také prohlásil, že vybuduje i důl o 4 štolách pro svého pána, pana purkrabího v Novém Trutnově. Brzy také dosadil důlního přísežného, písaře, žtajgra, šichtmistra a havířům dal jejich mzdu podle horního řádu. Vystavěl všechny budovy náležející k dolu, puchýrnu a tavicí huť v Nové Vsi, aby v krátké době získal velké množství stříbra.

Roku 1056, za doby 161. římského papeže Viktora II., jehož jméno bylo dříve Gebhard, za panování císaře Jindřicha III., za času 20. knížete v Čechách Spytihněva, v 1. roce jeho vlády, 9. června, započal Wolf Ulstadt se stavbou starého záměčku Břečtejna, později nazývaného Zilvarštejn. Své jméno dostalo břečťanu, protože tato stále zelená rostlina roste každoročně kolem záměčku Břečtejna. Tento záměček vybuvoval shora jmenovaný šlechtyný a velectěný pan Wolf Ulstadt, pocházející ze starého dobrého rodu, narozený v Cáchách, asi 7 mil od Kolínem nad Rýnem.

Nedlouho po tom, co Wolf Ulstadt postavil hrad Břečtejna, odjel s panem Jiřím z Trautenberka do Prahy ke knížeti Spytihněvovi. Daroval mu 12 misek, talířů, lžic, pohárů, džbánů, svícňů, mis a kropichek – vše odlité ze stříbra – velký poklad hodný knížete.

Spytihněv se mu odměnil tak, že mu dal podle toho stříbra jméno. Řekl: „Pane Ulstadte, ode dneška na věčné časy se budete jmenovat Zilvar (německy Silber – stříbro). Chci vás znovu povýšit do šlechtického stavu a udělit vám erb. Řekněte, co chcete mít ve svém znaku.“

Pan Ulstadt se krátce zamyslel a pak řekl: „Nejmilostivější kníže a pane! Protože mě Bůh

obdařil dolem a skrze něj mi požehnal, chci mít ve znaku černý hornický klín v červeném poli na věčnou památku mého stříbrného dolu. Tento znak ať má červené a černé pokrývky na helmici, protože horník pracuje na světle i ve tmě Červená barva znamená oheň, černá pak práci ve tmě.“

Kníže řekl: „Dobrá a jaký chcete mít klenot na přilbici?“ Pan Wolf pravil: „Nejmilostivější kníže, nejsem žádný bojovník a proto netoužím po rytířské helmě jako naši předkové, kteří pod vedením šlechty bojovali o holý život. Protože jsem rodák z města Cách, které má ve znaku černého orla, dejte mi, prosím na turnajovou přilbu jako klenot černou orlici.“ Kníže řekl: „Budiž, kdybych vám chtěl napsat, kde nyní, pane Zilvar bydlíte?“ A zasmál se. On odpověděl: „Nejmilostivější kníže a pane! Postavil jsem si malou pevnost jménem Břečtejn.“ „Ne,“ řekl Spytihněv a nechal zavolat své kancelářské písaře a malíře. Poručil jim: „aby panu Wolfovi Zilvarovi shora uvedené udělení milosti zapsali a rychle zhotovili společně s jeho právě uděleným erbem a také to, že mají napsat jeho skutečný titul: Šlechtný a urozený pan Wolf Zilvar ze Zilvarštejna etc., (jak se pak všichni páni Zilvarové psali a věčně psáti se měli).

Nato vyňal pan Zilvar list z plátěného pouzdra, na kterém bylo namalováno osm erbů prapředků podle šlechtického zvyku a ukázal je jeho knížecí milosti.

Jeho knížecí milost pak pravila: „Každý pán měl by požívat svého rodového erbu, na prvním místě však získaného a privilegovaného majestátního erbu, i kdyby jich bylo více.“ Nařízením jeho knížecí milosti mají Wolfa Zilvar doplnit do nového erbovního psaní (erbovní knihy), aby měl možnost v Čechách vsi, zámky městyse a města kupovat a stavět, také volně provádět dolování, aby mu nebylo na prospěchu v knížectví českém překáženo.

Datem je dáno v Praze na zámku Vyšehradě po narození Krista tisícího šestapadesátého roku, 30. měsíce srpna, pondělí po sv. Bartoloměji, v prvním roce vlády 20. knížete Spytihněva v Čechách v českém knížectví a v 16. roce vlády císaře Jindřicha, tohoto jména třetího. ...“

Druhá část díla Antona Blaschkeho, přeložená z němčiny do češtiny, od Oldřicha Ullricha.

„Potom za takový erb nabídl řečený pan Wolf Zilvar, že co dále ve svých dolech vytěží, to chce Jeho knížecí Milosti předat s tou podmínkou, že hřívna čistého stříbra podle pražské váhy bude zaplacená za deset českých dukátů 24 w gr., aby mohli bytí hornici opět zaplacení a důlní budovy všechny mohl udržovat v dobrém stavu.

Kníže Spytihněv viděl dobrý obchod – hromadu stříbra – a tuto čestnou a dobře míněnou nabídku a pravil vesele: Pane Wolfe Zilvare nyní žádejte Naši Knížecí milost, také zase o něco co chcete, my Vám neodřekneme, (mimo Vaši novou confirmaci).

Pan Wolf Zilvar padl knížeti k nohám a prosil o boží smilování za Němce, aby mohli ve všech městech české země opět provozovat kupectví a všelijaké zboží prodávat, také pak k obchodování a svobodnému pobytu jak mohli dříve.

Kníže Spytihněv byl zachmuřen, vzdychl a pravil: „Jsme rozhodnutí Vaši prosbu splnit“. Podal mu ruku a pravil: „Vstaňte pane Zilvare! Tak jak jsem panující dědičný kníže v Čechách, má bytí Vaše prosba splněna a tak pravdivě s vámi i mluvím, nikdy Naše Knížecí Milost nic takového nepovolila, ani prosbám Naši milostivé paní matky. Ale Vaše dobrá pravá stříbrná rula Nás k tomu nepohnula.

Kníže Spytihněv brzo rozkázal vyhlásit v celé České zemi, ve všech městech rozkaz a glejt, že všechny Němci mohou mít svobody a veškerý list průvodní k obchodování a cestování jako předešle, bez jakékoliv překážky.

Potom předal Jeho knížecí Milost panu Zilvarovi novou confirmaci a svobodu zakládání

dolů v Krkonoších v Čechách, že může všude dolovat, kde chce, vyjma pod stolem a lůžkem ne.

Pan Zilvar byl šťasten, poděkoval knížeti, rozloučil se a odebral se do Nového Trutnova a Silberštejnu a přinesl dobré poselství a privilegium Němcům.

Dolování postupovalo, množili se horníci a dolovali v horách až k Hertemsdorfu.

V kvartále byl Wolf Zilvar přijat k manskému právu panství Nový Trutnov a Žaclěb a koupil od Mikuláše Hertwiga za 100 uherských dukátů ves Herrmannsdorf a zaplatil ji v hotovosti ve zlatě. 1056 5. září koupil Wolf Zilvar Mladé Buky od Martina Vyhnanovského za 200 uherských dukátů a vystavěl tam v příštím roce kostel. 1057 získal Wolf od Eliáše Witanovského ves Vlčice za 250 uher. dukátů a od Hansa Úpolnického z Pilníkova ves Pilmensdorf za 300 kop české stříbrné mince v hotovosti.

V tom roce ne den Všech svatých vypravil se pan Wolf Zilvar do kláštera k princezně 20. knížeti v Čechách paní matce, poněvadž předtím její knížecí milosti kancelářské písařství odřekl a ji jako dvořan navštívil.

Pan Wolf Zilvar byl se svým starým jménem důstojně přijat. Ale děkoval s velkou radostí po učiněné zprávě, princezně ukázal svůj nově daný erb a titul, který jak s hora uvedeno dostala a jak velice ho Bůh skrze bohaté stříbrné doly oblažil, že knížeti Spytihněvovi jejímu milovanému panu jeho knížecí Milosti, může na knížecí stůl co by bylo zapotřebí ryzího stříbra poskytnout. Proti tomu Jeho knížecí Milost zase dala jméno Zilvar a znovu šlechtictví propůjčila. Také vyprosil u jeho knížecí Milosti pro všechny Němce zase svobodný pas, aby mohli v Čechách obchodovati. Řekl také, že ve dvou letech vedle svých dolů zámek Břečtejn, který se nyní nazývá Zilvarštejn a 4 vesnice Hermannsdorf, Mladé Buky, Vlčice a Pilmensdorf k tomu koupil. Stříbro, které získá prodá všechno knížecí komoře, celým Čechám k dobru. Poněvadž všemohoucí Bůh ho takto obdařil, byla by tato jeho vznešená a nejponiženější prosba: její knížecí Milost byla by tak dobrotivá a vyšla mu příznivě vstříc a jemu Annu von Bütau, kterou její knížecí Milost vychovala, za pravou manželku dala podle jejich knížecích zvyků. Byla by dobrá naděje k Bohu a její knížecí milosti na jeho k službám ochotnou křesťanskou prosbu mu princeznu milostivě dát.

Princezna byla s velkým obdivem takovou řečí velice potěšena. Přijala pana Wolfa a Silbera znovu s celým svým dvorem a blahopřáním k jeho novému jménu a namlouvání. Princezna řekla rozradostněná: „Pane Zilvare mějte se dobře! Naše knížecí Milost chce Vám na Vaši žádost a namlouvání v krátké době zase milostivě písemně odpovědět. Zůstaňte nějaký čas u naší Milosti a umluvte si se slečnou Vaše zasnuby“.

Pan Wolf Zilvar poděkoval princezně a zůstal zde až na třetí den. Potom rozloučil se rozradostněn s princeznou a se slečnou von Bütau a s celým princezniným dvorem a odejel zase domů do Čech na Břečtejn.

Potom za měsíc napsala princezna Judith její knížecí Milost panu Wolfu z Břečtejna, aby byl připravený přijetí na příští Štědrý večer do kláštera Brod, přes sváteční dny má být přítomen manželské smlouvě, jak se potom stalo.

Byla tedy svatá křesťanská manželská smlouva uzavřena. Nejjasnější princezna dala vysoce urozenou hraběnku slečnu Annu von Bütau ctěnému, urozenému panu Wolfu z Břečtejna a bylo dále uzavřeno držet svatbu a manželské zasnuby v klášteře Řezná, nebo Brod o předvečer postu (masopustní úterý roku 1058).

Nečte se to jako krásná pohádka? Prostosrdečnost a prostost výrazů to působí tak mile. Tak něžná slova lásky jsme ještě nikdy od Hüttela neslyšeli. To je překvapení.

Hüttel užívá při tom jednotlivá zastaralá slova. Hiekeluv uvedený odstavec u II. kroniky obsahuje také výraz Wetzke pro cestovní tašku, v rodové knize vedle toho vyskytuje také Wats-

chack. Gezweigen ve významu poskytovat nalezli jsme jen v předložené rodové k jinač to Hüttel nepoužil.

V původním spise ukázal mistr Hüttel zároveň důkaz svého malířského umění. O to více je litovat ztráty původní rodové knihy. Když opis v barvě a v tvaru dobře se podařil „přirozené znaky“ časem nově vystupující osoby uvést, tak můžeme v tom vidět dobré kopie podle Hüttelova originálu, který byl asi lepší kreslič než heraldik. Nápadné jsou postranní poznámky. Že namalované znaky jsou současné práce, vyplývá z následujícího porovnání: Na svazku je vytištěn letopočet 1604. Vezme-li v úvahu, že rukopis pochází z roku 1602, tak musí být znaky namalovány při nejmenším před 1604. Neboť na místech kde je nebezpečí, že by při ořezávání mohla část znaku být odříznuta, byl list napřed přehnut dovnitř, rovněž se tak stalo na jiných ohrožených místech rukopisu.

V rámci tohoto článku není možno se zabývat podrobně se znaky, neboť reprodukce by byla spojena s velkými náklady. O znaku Silberstein budu mít ke konci několik slov. Rovněž tak nemohu v doslovném znění nechat otisknout v celém rozsahu kronikářské zápisy od 999 do 1602.

Jak tak vývoj rodu Zilvarů až do roku 1602 je představen, má ukázat následující rodokmen.

Rodokmen. _____

Tučně vtištěné údaje mohou být vzaty s jistotou ze známé Hüttelovy kroniky. Rodokmen sahá až do 1622. Proto může být psáno pokračování rodokmenu jinou rukou.

Roku 1598 pan Adam Zilvar s p. Abrahamem von Danaw (který byl vyslán od císaře Rudolfa jako legát k velkoknížeti do Moskvy) odcestoval do Moskvy. Poněvadž byli, ale od Poláku zadrženi museli se vrátit. a řečený pan Adam Zilvar ještě téhož roku s blahorodným panem p. Rudolfem von Stubeneberg odcestoval do Nizozemska.

Roku 1599 paní Anna Zilvarova rozená Griessbeckin se svými dvěma syny a dvěma dcerami uchýlila před smrtí na zámek Žacléř a zde se zdržela takřka půl roku.

Roku 1602 zemřela v Pánu ušlechtilá a ctnostná paní Anna Zilvarová rozená Griessbeckin, potom se svým Pánem v manželství dvacet let a v vdovském stavu pět let žila a pochována byla ke svému pánu ve Vlčicích. Rovněž v tomto roce po úmrtí řečené paní, několik dní po tom, její syn pan Jan Zilvar s blahorodným p.p. von Stubenberg odcestoval do Itálie, takže nemohl se zúčastnit pohřbu své paní matky.

Roku 1603 pan Adam Zilvar se oženil s vdovou blahorodovou paní Hedvikou Zedlitzin, (která před tím měla Václava Gottsch pána na Schmidenbergu a Schwarzbachu) dcerou ušlechtilého urozeného pana Zikmunda Zedlitz na Neukirch, Reichwaldau etz, císařského rady prezidenta v Horním a Dolním Slezsku, oslaveno bylo na zámku Žireč v přítomnosti mnohých pánů a šlechtických osob.

Rovněž v tomto roce odcestoval jeho bratr Jan Zilvar do Francie.

N.B. sem náleží osm předků paní Hedviky Zilvarové rozené Zedlitzin.

(Pro tyto znaky jsou vynechány 3 listy, které ovšem zůstaly prázdné.)

Roku 1605 odcestoval pan Jan Zilvar s mladým panem Křištofem Log, synem paní Kateřiny Zilvarové na Emisarech do Francie

Toho roku zemřel na podzim ušlechtilý urozený pan Jan Zilvara z Podhoří.

Roku 1606, jakmile se řečný Jan Křištof Log s panem Janem Zilvarem vrátil z Francie domů, Jan se s tímto svým rozloučil.

Roku 1609 jest ušlechtilá ctnostná panna Jana Zilvarová pozůstalá dcera neboštika Pana Adama Zilvara pána na Žirči a Třebnouševsi provdána za blahodárného pana Zikmunda Zedlitz,

císařského radu a slezského komorního prezidenta. Svatba proběhla slavnostně na Třemešné.

Tento rok v pondělí po Quasimodogeniti měl ušlechtilý urozený pan Jan Zilvar na Žirči a Petrovicích svatbu s ušlechtilou a ctnostnou pannou Annou Rozinou Zilvarovou pozůstalou dcerou nebožtíka ušlechtilého urozeného pana Jana Zilvara na Podhoří. Svatba se konala v tichu bez zvláštní okázalosti na Vlčicích.

Toho roku po Cantate byla ušlechtilá a ctnostná panna Anastázie Zilvarová pozůstala dcera nebožtíka ušlechtilého a urozeného pana Adama ze Silberštejna–Zilvarštejna pána na Žirči ect. Provdaná za ušlechtilého urozeného pana Melchisedecha Bukovského z Velehradu. Svatba se konala v Žirči.

Toho roku o Janu se s tímto světem rozloučila blahodárná paní Beatrix Lobkovicová rozená Zilvarová, paní na Vlčicích a Emisarech etc.

Panství Vlčice bylo odkázáno panu Adamovi Zilvarovi, panství emisary panu Janu Zilvarovi, panství Jetenice s Wchel panu Jiřímu Třineckému, panství Neuschoss Karlu Jindřichu Třineckému, Statek Gutwasser Janu Králíkovi.

Roku 1610 v lednu požehnal všemohoucí paní manželce Jana Zilvara a obdařil dceru, kterou byla pojmenována Anna Polixina.

Rovněž v tomto roce v prosinci obdařil náš Pán Bůh pana Jana Zilvara synáčkem, který byl pokřtěn Johanes.

Roku 1611 v pustě náš Pán Bůh odvolal z tohoto světa předčasnou smrti dcerušku Jana Zilvara, která v krátkosti byla pohřbena v Grädlitz v kostele k panu Martinu Feldnerovi, bývalému predeptorovi pana Jana Zilvara, který předtím v roce 1608 v Praze zemřel).

Roku 1612 v lednu opět náš Pán Bůh obdařil pna Jana Zilvara synáčkem, který byl pojmenován Adam.

Roku 1614 náš Pán Bůh opět obdařil pana Jana Zilvara dceruškou, která pojmenována byla Maria Beatrix.

Roku 1615 náš Pán Bůh opět obdařil pana Jana Zilvara synem, který byl pojmenován Kryštof Rudolf.

Roku 1616 všemohoucí Bůh odvolal včasnou smrtí blahorodnou paní Hedviku Zilvarovou rozenou Zedlitzin, paní na Vlčicích, Třemešné a Třebounovševsi, manželku pana Adama Zilvara, která byla převezena do Vlčic a tam do kryptu pánů Zilvarů pohřbena.

Roku 1617 náš Pán Bůh odvolal z tohoto světa synáčky Jana Zilvara Kryštofa Rudolfa, který byl v Grädlitz ke své sestře Anně Polixině pochován.

Roku 1618 v Pánu zemřele Marie Beatrix dceruška Jana Zilvara, která byla pohřbena v Grädlitz v nově vystavěné kapli.

Roku 1619 odcestoval pan Adam Zilvar s ostatními českými pány do Rakouska a v tento čas vyhořel jeho zámek Vlčice. Tento rok v září pan Adam Zilvar ze Silberštejna, pán na Vlčicích, Třemešné a Třebounovševsi, oženil se s ušlechtilou ctnostnou pannou Rozinou rozenou Mirškovskou, dcerou ušlechtilého pána Viléma Miršovského, pána na Vrchlabí. Svatba byla na Vrchlabí.

NB. Sem patří předkové paní Roziny Zilvarové, rozené Miršovské.

Roku 1620 l. května zemřela v Pánu v Praze ušlechtilá a ctnostná paní Anna Rozina Zilvarová rozená Zilvarová von Zilvarštejn, paní na Žirči, Emisarech, Petrovicích a Domošlavicích, která byla potom převezena do Žirče. Toho roku vyhořel v prosinci zámek Smidary.

Roku 1621, jakmile bylo předcházející rok České království císařským vojskem dobytý král Fridrich, Pfalzgraf bei Thein z Čech musel uprchnout, následoval ho pan Jan Zilvar až do Gravenhagu a zde nějaký čas se zdržoval u dvora. Před koncem tohoto roku odcestoval pan Jan Zilvar do Frankfurtu nad Odrou a zde zůstal se svými dětmi přes zimu. Tohoto roku obdařil

všemohoucí Bůh pana Adama Zilvar synáčkem, který byl pojmenován Adam Vilém.

Roku 1622 náš Pán Bůh obdařil Pana Adama Zilvar opět synem, který byl pojmenován Jan Adam. Toho roku odcestoval pan Jan Zilvar se svými dvěma syny Janem a Adamem do Nizozemska do Gravenhaagu.

Tím končí rodokmen Zilvarů.

Je málo původních listinných pramenů až do poloviny 15. století, které odporují Hüttlovi rodokmenu. Hieke přináší to v úvodním pojednání ne tak obšírně jako Sedláček v Hradech a zámcích V., neb v Ottově slovníku naučným. Co v rodokmenu Dichtung und Wahrheit až do poloviny 15. stol. vzájemně stojí, jest nutné další důkladné bádání. Pokud ovšem byl Hüttel současníkem můžeme jeho údajům v podstatě důvěřovat, rovněž tak následovníkům.

Erb Zilvarů, který se u každého člena rodu opakuje a proti přirozenému erbu manželek je ozdobně vymalovaný, pomáhá odstraňovat nad tím různost mínění.

Že mají Zilvarové v červeném štítě (doprav) černý klín, dá se zajistit na sklenici, kde je namalován erb Adama Zilvara na Žírči z r. 1588, který se nachází v 8 sále pražského zemského muzea. A docela tak přesně je v rodokmenu, nehledíc k tomu, že zde je obvěšen pláštěm. Současné otisky pečeti Zilvarů na peticích v archivu ministerstva vnitra v Praze ukazují rovněž plášť, klín, ale směřuje šikmo vlevo.

Ve známých pojednáních o erbech, buďto nacházíme erb Zilvarů vůbec, jako u Meraviglia, nebo je zmíněn neúplně jako u Krále z Dobré Vody, Paprocký (Diadochu) nezná ho také.

E r b.

Erb Zilvar, který se u každého člena rodu opakuje a proti přirozenému erbu manželek je ozdobně vymalovaný, pomáhá odstraňovat nad tím různost mínění.

Že mají Zilvarové v červeném štítě (doprav) černý klín, dá se zjistit na sklenici, kde je namalován erb Adama Zilvar na Žírči u r. 1588, který se nachází v 8 sále pražského zemského muzea. A docela tak přesně je v rodokmenu, nehledíc k tomu, že zde je zavěšen pláštěm. Současné otisky pečeti Zilvar na peticích v archivu ministerstva vnitra v Praze ukazují rovněž plášť, ale klín směřuje šikmo vlevo.

Ve známých pojednáních o erbech, buďto nenacházíme erb Zilvar vůbec, jako u Meraviglia, nebo je zmíněn neúplně jako Krále z Dobré Vody, Paprocký (Diadochu) nezná ho také.

Nalézti vysvětlení pro jméno Zilvar, tím už se namáhala mnohá hlava. Liberecký Rohn (Antiquitates ecclesiarum districtus Regine – Hradecensis, Prag 1777) připomíná s odvoláním na Albína, Zilvar vznikl ze silvarius (lesník) – domněnka, která je hodna povšimnutí. Přesněji nemohu o tom více uvést.

Předložené řádky mají jen ten účel upozornit na tento rodokmen Zilvar ze Zilvarštejna. Je to při nejmenším cenný literární pomník. Zápis o vzniku tohoto přepisu osvětluje pronikavým paprskem temnotu z které kronikář Hüttel vychází; nyní již spíše porozumíme, jak ho okolní svět k tomu tlačil. „Staré popsané věci“, které předal děkan Kašpar Jiří (Hüttel nazývá ho Girik) Baltazarovi Hüttel, domnělému otci Simona Hüttela, přinesly ovoce.

Aus dem Jahrbuch des Deutschen Riesengebigs Vereines 1923.

Gewimet von A. Blaschke

Ad 11. 906

Přehled nadpisů nad erby v Rodopisu Zilvarů za Silberštejna, od Oldřicha Ullricha.

Je v dokladu uveden v němčině, dále přeložen do češtiny a označen stejnými čísly.

Část Logau čísla stránek 5 -12:

5. Heren Georgin v Logaw H. Vater Wappen. Aus dem Haus Altendorff.
5. Znak p. otce Jiřího z Logaw, z domu Altendorff.
6. Der von Reybnitz Wappen. War H. Georg v. Logaw Grossmutter von Vater. Aus dem Hause Birlahdorff.
6. Znak rodu ze Reybnitz. Byl znakem babičky p. Jiřího z Logaw ze strany otce, z domu Birlahdorff.
7. Der von Senitz Wappen. War H. Georg v. Logaw Grossmutter Mutter von Vater. Aus dem Hause Rudlisdorff.
7. Znak rodu ze Senitz, byl znakem babičiny matky p. Jiřího z Logaw ze strany otce. Z domu Rudlisdorff.
8. Der von Pogerell Wappen. War Geora v. Loggew Grossmutter von Vater. Aus dem Hause Lamperdorff.
8. Znak rodu z Pogerall, byl znakem babičky p. Jiřího z Logaw ze strany otce z domu Lamperdorff.
9. Der Ogigler Wappen. War H. Georg z Logaw Fraw Mutter Wappen. Aus dem Hause Schlaupitz.
9. Znak rodu Ogigler, byl znakem paní matky p. Jiřího z Logaw. Z domu Schlaupitz.
10. Der von Reiberger Wappen. War H. Georg v. Logaw Grossmutter von der Mutter. Aus dem Hause Rosenaw.
10. Znak rodu Reiberger. Byl znakem babičky p. Jiřího z Logaw, ze strany matky. Z domu Rosenaw.
11. Der von Lidlaw Wappen. War H. Georg v. Logau Grossmutter Mutter von der Mutter.
11. Znak rodu von Lidlaw. Byl znakem matky babičky p. Jiřího z Logaw ze strany matky.
12. Der von Niemitz Wappen. War H. Georg v. Logaw Grossmutter Mutter Mutter von der Mutter. Aus dem Hause Dirschwitz.
12. Znak rodu z Niemitz. Byl znakem matky babičky p. Jiřího z Logaw ze strany matky. Z domu Dirschwitz.

Další část v pokračování nadpisů nad erby v části Zilvarů, čísla stránek 3 – 99.

3. Diesel Wapen ist des Wolff Ulstats des ersten H. Wolff Ulstats Silber genat von Ach.
Diese Wapen ist Anna geborenen Angerin aus Sapen war des ersten H. Wolff Ulstats Silber genant F. Mutter.
(V této české části nebudu více uvádět německý název Silber, ale český Zilvar).
3. Tento znak jest Wolffa Ulstats prvního p. Wolffa Ulstats zvaného Zilvar z Ach.
Tento znak jest paní Anny rozené Angerin z Sapen, byla matkou prvního p. Wolffa Ulstats.
4. Der wolgeborenen F.F. Sibilla v. Braitenbach H. Wolffes v. Ulstadt Sylbr genat Grossmutter v. Vater.
Diese Wapen ist F. Elois geborenen Sattelbogin v. Blankenburg aus During, war H. Wolff Ulstats Silber genat F. Grossmutter von F. Mutter.
4. Blahorodné paní paní Sybilly z Breitanbachu, p. Wolffa z Ulstats Zvaného Zilvar babičky ze strany otce.
Tento znak je p. Elos rozené Sattelbogin Blankenburg z During, byla babičkou p. Wolfa Ulstats Zilvara ze strany p. matky.
5. Diesel Wapen ist F. Elisabeth gebarnen Stelnow v. Köln H. Wolff v. Ustadt Silber genat, ehlich Gemall.
5. Tento znak jest paní Elisabeth rozené Stelnow v. Köln, pana Wolffa z Ulstats zvaného

- Zilvara manželka.
6. Diesel Wapen ist F.Grisilda gebornen v.Hohenwald, H.Wolff Sylbers ehelichen Gemahl F.Elisabeth Fraw Mutter.
Der wolgeborenen F.F. Korigandin gebornen Birgbayerin v.Hertenberg Wappen . War F.Elisabeths Grosmutter von Vater.
  6. Tento znak jest paní Grisildy rozené z Hohenwald, matky paní Elisabeth manželky p.Zilvara.
Znak blahorodné p. Korigandin rozené Birgbayerin z Hertenberg. Byla babičkou paní Elisabethy ze strany otce.
  7. Dis Wappen ist F.Helena gebornen Wehndorfin von Blankenburg in Dörigen F.Elisabeth F.Grosmutter v. der Mutter.
  7. Tento znak jest paní Heleny rozené Wehndorfin z Blankenburg z Dörigen, babičky paní Elisabethy ze strany matky.
  19. Dis Wappen ist des ed.gestr. H.Wolff Sylbers v.Sylberstin Herr auf Sylberstain, ...?.....
  19. Tento znak jest urozeného p.Wolffa Zilvara ze Silberštejnu pána na Silbeštejnu, ...?.....
  25. Des allerersten H.Wolff Sylbers Wappen, H.auf Hertensdorf Junge Buche Pilnikow u.Wildsschütz.
  25. Znak prvního p.Wolffa Zilvara, pána na Hertensdorf, Mladé Buky, Pilníkov a Vlčice.
  26. Der hochgeborne Gräfin Anna Graff Rüdolfs von Bünau nachgelassene Richter Wapen H.Wolff Sylbers ehelich Gamal.
Der Gräfin von Castel Wappen. War der Gräfin Anna von Bünau FrawMutter.
  26. Znak hraběny Anny pozůstalé dcery hraběte Rudolfa z Bünau. Pana Wolffa Zilvara manželka.
Znak hraběny z Castel. Byla matkou hraběny Anny z Bünauw.
  27. Der wolgeborenen F.F.Lucrecia gebarnen Holthanuerin. Graff Rudolffs von Bünau F.Mutter und gräfin Anna F.Grosmutter Wappen.
  27. Znak blahorodé paní paní Lucrecii rozené Holthanuerin, hraběte p.Rudolfa z Bünau paní matka a hraběny Anny paní babička.
  28. Der Gräfin von Bysnick Wappen. Welche eine F.Grosmutter war D.Gräfin Anna H.Vater F.Mutter.
Der wolgeborenen F.F.Susanna von Tottnbach Wappen. War Gräfin Anna Grosmutter Fraw Grosmutter von Vater.
  28. Znak hraběny z Bysnick, která byla paní babičkou hraběny Anny p.otec p.matka.
Znak blahorodé paní paní Suzanny z Tottenbach. Byla paní babičkou hraběny Anny ze strany otce.
  29. Der wolgeborne F.F.Rixa geborne Pregetzhainerin. Der Gräfin Anna F.Grosmutter. Mutter von der Mutter Wappen.
Der Wolge F.F.Brigitilida von Thuda. Graf Füdolfs Grossvatern Grossmutter Wappe.
  29. Blahorodá paní paní Rixi rozené Pregetshainerin, hraběny Anny paní babička. Znak ze strany matky.
Blahorodá paní paní Grigitilidy von Thuna. Znak dědy hraběte Rudolfa babičky.
  32. Der Herr Sylbers Wappen.
Der edlen wolehrntn. F.Margaretha gebornenvon in Bradlitz, Hern Wolff von Silberstain Gemalls Wappen.
  32. Znak pana Zilvara.
Znak ušlechtilé blahorodé paní Margarethy rozené z Bradlitz, manželky pana Wolfa ze Silberštejna (Zilvarštejna).

33. Der edlenwolehrn. F.Ludmilla gebornen von Zasmuk, F.Margaretten v.Bradletz Fraw Mutter Wappen. H.v.Syl.Ehgemal.
Der edlen Frau Bohunka geborenen Zunkowskin F.Margaretha von Bradletz von Vater Fraw Grosmutter Wappen.
33. Znak blahorodé paní Ludmilly rozené ze Zásmuk, matky paní Mardarethy z Bradletz paní Zilvar manžel.
Znak urozené paní Bohunky rozené Zunkovakin, paní babičky paní Margarethys Bradletz ze strany otce.
34. Der edlen F.Joana geborenen Zcetwitzin F.Margaretha F.Grosmutter von Vater Wapen.
34. Znak urozené paní Joany rozené Zcetwitzin, paní Margarethy paní babička ze strany otce.
35. Her folgen die 2 Wappen der edlen Frauen Katharine Wyhnanowskin von ihren Herr Vater und Frau Mutter.
35. Zde následují dva znaky od pana otce a paní matky urozené paní Kateřiny Vyhnanovské.
36. Der edlen Fraw Katerina gebornen Wyhnanowskin von Wyhnanow Wappen.
War H.Hansen v.Sylbers ehelicher Gemall.
Der edlen Frauen Barbara geborenen von Sekerka, war Fraw Mutter Wappen.
36. Znak urozené paní Kateřiny rozená Wyhnanovská z Wyhnanova.
Byla manželkou pana Jana Zilvara.
Znak matky urozené paní Barbary rozené ze Sekerka.
37. Der edlen Fraw Ludmilla gebornen Hodiewskén, F.Caterina F.Grosmutter Wappen.
Der edlen Fraw Ester gebornen Podwinskin, F.Catarina Grosmutter Wappen.
37. Znak paní babičky Kateřiny urozené paní Ludmilly rozené Hoděvský.
Znak Kateřiny babičky urozené paní Ester rozené Podwinskin.
39. Der wlgbornen F.F.Eufemia von Wallenburg und Wolkenstain des bestr. Christoff v.Sylbers ehelichen Gemahls Wappenn.
39. Znak urozené paní Eufemii z Wallenburg a Wolkenstain, manželky urozeného Kryšfa Zilvara.
40. Der wolgeborenen F.F.Ursula gebornen von Wolkenstain. War eine F.Mutter F.Eufemie Wappen.
Der edlen Frauen Elisabeth gebornen von Donaw Wappen. War von Vater F.Eufemie Grosmutter.
40. Znak urozené paní paní Ursula z Wolkenstainu, byla matkou paní Eufémie.
Znak urozené paní Elisabeth rozené v Donaw, byla babičkou paní Eufémie ze strany otce.
41. Der wolgeborenen Frauen F.Sophia von Ertems Dorf und Stettin Wappen, war F.Eufemie Grosmutter von der Muter.
41. Znak urozené paní paní Sophie z Ertsendorfu a Stettinu, byla babičkou paní Eufemie ze strany matky.
43. H.Adam v.Sylbr Wappen.
Der wogeborenen F.F.Barbara geborne Grusshina von Lichtenburg, war H.Adam v.Sylber das
II. echelich Gemall.
43. Znak pana Adama Zilvara.
Znak urozené paní paní Barbory rozené Grusshina (Krušina) z Lichtenburgu. Byla II. manželkou pana Adama Zilvara.
44. Der wolgeborenen F.F.Alena geborne von Schemberg Wappen. War der wol. F.Barbara Mutter.
Der edlen Frauen Martha gebornen Sedletzkin Wappen. War der wol.Barbara Grosmutter von H.Vater.

44. Znak urozené paní paní Aleny rozené z Schembergu. Byla matkou urozené paní Barbary.
Znak urozené paní Marthy rozené Sedletzkin .Byla babičkou urozené Barbary ze strany otce.
45. Der wolgeborenen F.F.Anna von Lautstain Wappen. War der wol.F.Barbara Grosmutter von der Mutter.
45. Znak urozené paní paní Anny z Lautstainu. Byla babičkou urozené Paní Barbary ze strany otce.
46. Des H.Wolff von Silber Wappen.
Der edlen F.Christina geborenen v.Guntin.H.Wolff v.Sylber echelich Gemahls Wappen
(Quentin)
46. Znak pana Wolffa Zilvara
Znak urozené paní Christiny rozené z Guntina. Byla manželkou pana Wolffa Zilvara.
(Quentin)
47. Der wolgeborenen F.F.Magdalena geborne von Wallenburg und Wolkenstain. War Frau Christina Fraw Mutter Wappen.
Der wolgeborenen F.F.Anna geborenen vo Schönfeldt Wappen. War F.Christina F.Grosmutter von Vater.
47. Znak urozené paní paní Magdaleny rozené z Wallenburgu a Wokenstainu. Byla p. matkou paní Christiny.
Znak urozené paní Anny Schönfeldu. Byla babičkou paní Christiny ze strany otce.
48. Der edlen F.Sybilla geborenen von Kornbach Wappen. War F.Christina F.Grosmutter von Vater.
48. Znak urozené paní Sybilly rozené z Kornbachu. Byla babičkou paní Christiny ze strany matky.
49. H.Waczlaw v.Sylbers Wappen.
Der wolgebotnen F.F.Sabina geborne des Gwölff von Wolkenstain Wappen. War H.Waczlaw v.Syl.eh.Gemall.
49. Znak pana Václava Zilvara.
Znak urozené paní paní Sabiny rozené Gwölff z Wolkenstainu.
Byla manželkou pana Václava Zilvara.
50. Der wolg.F.F.Susanna von Welkenstain. F.Sabine des Gwolff Fraw Mutter Wappen.
Der wolgeborenen Frauen F.Ursula geborenen v. Walstain Wappen. War Frau Sabinen Fraw Grosmutter.
50. Znak matky urozené paní paní Suzanny z Wolkenstainu, paní Saziny rozené Gwolff.
Znak urozené paní paní Ursuly rozené na Walenstainu. Byla paní babičkou paní Sabiny.
51. Der wolgeborenen Frauen F.Brigitta von Schönberg zu Stolberg Wappen.
War F.Sabinenn Fraw Grosmutter von der Mutter.
51. Znak urozené paní paní Brigitty ze Schönberga u Stolberga
Byla babičkou paní Sabiny ze strany pana otce.
54. Herr Hansen von Sylbers Wappen.
Der edlen F.Brigitta geborenen Buditzin Zawisch von Strzemeschna Wappen. War H.Hans v.Syl.Ehegemahl.
54. Znak Jana Zilvara.
Znak urozené paní Brigitty rozené Buditzin Zawisch ze Strzemeschna.
Byla manželkou pana Jana Zilvara.
55. Der wolgebor. F.F.Magdalena geborenen Sstoschin von z Kaunitz Wappen.
War Frau Brigitten F.Grosmutter von der Mutter.
Der edlen F.Anna geborenen Dobrowskin von Dobrowan Wappen. War F.Brigitten F.Mutter.

55. Znak urozené paní paní Magdaleny rozené Sstoschin ze Kaunitz.
Byla paní babičkou paní Brigitty ze strany matky.
Znak urozené paní Anny rozené Dobrowskin z Dobrovan. Byla matkou paní Brigitty.
56. Der edlen Fraw Elischka gebornen Patwitzen Wappen. War F.Brigitta Grosmutter von Vater.
56. Znak urozené paní Elišky rozené Panwitzen. Byla babičkou paní Brigitty ze strany otce.
57. Des Namens 2. Herr Hans Sylbers Wappen.
Der edlen F.Anna gebornen Ssimkowskin von Bossch Wappen. H.Hansen v.Sylbers ehelich Gemahl.
57. Jména 2. pana Hanse Zilvara znak.
Znak urozené paní rozené Ssimkowskin z Bosch. Byla manželkou pana Jana Zilvara.
58. Der edlen F.Juliana gebornen von Porssyckin Wappen. War F.Anna Ssimkowskyn Fraw Mutter.
Der edlen Fraw Barbara gebornen Bistriczkin Wappen. War F.Anna Fraw Grosmutter.
58. Znak urozené paní Juliany rozené Porssyckin.Byla paní matkou paní Anny Ssimkowskin.
Znak urozené paní Barbary rozené Bistriczkin. Byla babičkou paní Anny.
59. Der edlen F.Ludmilla geborne von Zrehowa Wappen. War Fraw F.Anna Grosmuter von H.Vater.
59. Znak urozené paní Ludmilly rozené ze Zrahowa. Byla paní babičkou paní Anny ze strany otce.
61. Her Nicol von Sylbers Wappen.
Der edlen Wolehren F.Constantia geborne Warnsdorffin Wappen. War Her Nikol von Sylbers ehelich Gemahl.
61. Znak pana Mikuláše Zilvara.
Znak urozené paní Constantie rozené Warnsdorffin. Byla manželkou pana Mikuláše Zilvara.
62. Der edlen Frawen Catarina gebornen von Buntin Wappen. F.Constantia Fraw Mutter.
Starb im 1456 iahre.
Der edlen Frauen Justina gebornen Ellendorfferin. War F.Constantia Fraw Grosmutter.
62. Znak urozené paní Kateřiny rozené na Buntinu, paní matka Constantie zemřela v roce 1456.
Znak urozené paní Justiny rozené Ellendorfferin, byla paní babičkou paní Constantie.
63. Der edlen Fraw Elisabeth gebornen Tschammerin Wapen. War F.Constantia Fraw Grossmutter Mutter.
63. Znak urozené paní Elysabeth rozené Tschammerin. Byla paní babičkou paní Constantie.
75. Der gestrengen Ritters H.Adam v.Sylbers Wappen.
Der wolgebornen Fraw F.Beatryx gebornen von Schumburg Wappen. H.Adam v.Sylbers Ehelich Gemahl.
75. Znak urozeného rytíře pana Adama Zilvara.
Znak urozené paní Beatrix rozené na Schumburgu. Byla manželkou pana Adama Zilvara.
76. Deradlen F.Catarine gebornen Warnsdorffin auf Alten Buche F.Beatryx Fraw Mutter Wappen.
Der wolgebornen F.Eufemie gebornen von Wallenburg Wappen. F.Beatryx Grosmutter.
76. Znak paní Kateřiny rozené Warnsdorffin na Starých Bukách, paní matky paní Beatrix.
Znak urozené paní Eufemie rozené z Wallenburgu, babičky paní Beatrix.
77. Der wolgeren Frauen F.Katerina gebornen v.Buntin Wappe. F.Beatryx Grosmutter, Mutter.
77. Znak urozené paní paní Kateřiny rozené z Buntin. Babičky paní Beatrix ze strany matky.
78. Des gestrengen Hern Adam v.Sylbers der III Wappen.
Der edlen F.Joanna geborne Zarubin von Hustiran Wappen, H.Adam von Sylbers Wapen.

78. III..znak urozeného pana Adama v.Zilvar.
Znak urozené paní Joanny rozené Zárubin z Hustířan. Pana Adama Zilvara manželky.
79. Der edlen F.Anna gebornen Rodowskin von Hustiran Wappen. F.Joanne Fraw Mutter.
Der edlen frauen Christina gebornen Walowskin Wapprn. War F.Joanne Grosmutter.
79. Znak urozené paní Anny rozené Rodowskin z Hustířan. Paní Joanny paní matky.
Znak urozené paní Christiny rozené Walowskin. Byla bybičkou paní Joanny.
80. Der edlen wol.Anna Geboren Wytmarin Wapen.War F.Joanna Zarubin F.Brosmutter Mutter.
80. Znak urozené paní Anny rozené Wytmarin. Byla paní babičkou paní Joanny Zárubin.
84. Des gestrengen H.Hansen von Sylbers Wapen.
Der edlen wol. F.Beningna Gebornen Gendorfin von Mohen Elben Wapen.
H.Hansen v.Sylbers eh. Gemal.
Der wolgebornen Frauen F.Margaretha von Zendolitz zu Narssin in Czabatin. Frauen Beningna Frau Mutter Wappen.
84. Znak urozeného pana Jana Zilvara.
Znak urozené paní Beningny rozené Gendorfin z Vrchlábí. Pana Jana Zilvara manželka.
Znak urozené paní paní Margarethy ze Zendolitz a Narssin v Čabatín. Paní matka paní Beningny.
85. Der wolgebornen Frauen F.Margaretha gebornen Rinbrosowitzin von Frankestain Frauen Beningna Fraw Grosmutter Wappen.
Der Hessen Wapen. Ist des Hern Groswater Frau Mutter Wapen.
85. Znak urozené paní paní Margarethy rozené Rinbrosowitzin z Frankenstain, paní babičky paní Beningny.
Znak Hessen, je to znak matky pana dědy.
86. Fosgen die Wappen der Frauen Sabina von Wrzesowitz.
Der wolgebornen Frauen F.Sabina gebornen von Wrzesowitz. H.Christoff v.Sylbers Ehelichen Gemall Wappen.
86. Následující znaky paní Sabiny z Wřesowitz.
Znak urozené paní paní Sabiny rozené z Wřesowitz. Manželky pana Kryštofa Zilvara.
87. Der edlen F.Catarina von Maltitz Wapen. War F.Sabinen von Wrzesowitz Fraw Mutter.
Der wolgebornen Frauen F.Johanna geborne von Budin. F.Sabinen von Wrzesowtz Fraw Grosmutter Wapen.
87. Znak urozené paní Kateřiny z Maltitz. Byla paní matkou paní Sabiny z Wřesowitz.
Znak urozené paní paní Joanny rozené z Budina. Byla paní babičkou paní Sabiny z Wřesowitz.
- 88.Der edlen F.Sabinen gebornen v.Landstain Wapen. War f.Sabinen Fraw Grosmutter Mutter.
Der Elen F.Eufemia von Lekla tu Deben Wapen. War F.Sabinen F.Grosmutter von ihreh F.Mutter Herr.
88. Znak urozené paní Sabiny rozené z Landstain. Byla paní Sabiny paní babičky matka.
Znak urozené paní Eufemii z Lípa u Deben. Byla paní Sabiny paní babička ze strany paní matky.
89. Der wolgebornen Frauen Anna gebornen v.Rochlitz. F.Sabina F.Grosmutter Mutter Wapen.
89. Znak urozené paní Anny rozené v Rochlitz. Paní Sabiny paní babičky matka.
90. Der wolgebornen Frauen F.Elisabeth Prutin zu Zstochow. F.Sabina Grosmutter Mutter nach der Mutter Wapen.
Wappen des edlen gestrengen Heren Waczlaw Sadowski auf Sloupna und auf Gut Wasser.
90. Znak urozené paní paní Elisabeth Pfugin ze Zstochow. Paní Sabiny matka babičky ze strany matky. Znak urozeného pana Václava Sadovského ze Sloupna a na Dobré Vodě.

91. Wapen des edlen gestrengen Ritters Heren Georgi Longin von Altendorff und auf Kunssperg.
91. Znak urozeného rytíře pana Jiřího Longin z Altendorffa a na Kunsspergk.
92. Wappen des wolgebornen Heren Bohuslava Krzineczken von Ronow Herr auf Dietenitz
92. Znak urozeného pana Bohuslava Krzineczken z Ronova pan na Dětenicích.
93. Wappen des wolgeborenen Heren Johann Wentzels Heren von Lobkovic auf . . . . .
93. Znak urozeného pána pana Jana Václava pán z Lobkowitz na . . . . .
95. Wappen des edlen gestrengen Heren Karel Silbers von Silbestein Pilniken und auf schurtz.
Wappen der wolgebornen Frauen F.Magdalena von Waltstein des . . . . . gestrengen
Herr Karel Sylbers auf Schurtz ehelich Gemal.
95. Znak urozeného pana Karla Zilvara ze Silberštejna, Pilníkova a na Žírči.
Znak urozené paní paní Magdaleny z Waldsteina . . . . . manželky urozeného pana
Karla Zilvara na Žírči.
99. Wapen des edlen gestrengen Heren Adam Silbers von Silberstein Pillnigkau und
auf Schurtz.
Wappen der edlen ehrentugentreichen F.Anna Grisbeckin gebornen Grisbach des edlen
Gestrengen Heren Adam Sylbers surf Schurtz eliche Gemal.
Prázdne folio.
Wappen der edlen vielehrentugetreichen F.z N.geborne Holzerin, der edlen tegentsamen
F.Anna Sylberin auff Schurtz Frauen Mutter.
99. Znak urozeného pana Adama Zilvara ze Silberštejn, Pilníkova a na Žírči.
Znak urozené ctnostné pani Anny Grisbeckin rozené Grisbach, manželky urozeného pána
Adama Zilvara na Žírči.
Prázdne folio.
Znak urozené ctnostné paní z N. rozené Holzerin, matky urozené ctnostní paní Anny
Zilvarové na Žírči.

Záznam o činnosti Šimona Hüttela.

Uvedená díla jsou zpracovaná podle Šimona Hüttela, který se narodil v roce 1530 v Trutnově kde žil do roku 1601. Ve svém životě od 22. let měl svoji manželku Sabinu rozenou Hrudelovou, ale není jasné zda měli děti.

Hüttel pravděpodobně studoval v latině, patrně se více vyznal v češtině, ale převážně působil v němčině, což bylo v té době na Trutnovsku hlavně užíváno.

Současně patřil k zástupcům protestantského učení, které v té době vytlačilo katolickou církev.

Od počátku své životní činnosti byl malířem a významným kronikářem Trutnovska a okolních obcí. Hüttelova kronika je zajímavým, významným a poučným dokladem života v Trutnově. Je v ní uvedeno co vzrušovalo, rozradostňovalo i trápilo situaci o které pojednával do konce svého života.

Dále se zabýval tvořením mapy na území východních Krkonoš v náhledu tehdejší doby. V roce 1577 vystoupil s 11 sousedy na Sněžku a uváděl její výšku 2035 m. Což sice neodpovídalo skutečnosti, ale byl to v té době velmi kladný výsledek.

Velmi zajímavé je jeho dílo Rodopis Silberů ze Silberštejna, v kterém uvádí život rodu Zilvarů od druhé poloviny 11. století a vybudování hradu Břečtejna v této době.

Tento časový údaj není v minulé a současné době historiky uváděn. Je však důležité, aby toto bylo nyní správně dořešeno.

Zpracoval Ing. Zdeněk Zilvar
Grusova 414 53009 Pardubice